

mes que aigua clara, fins las bolas de dar als gossos ab prou feiras y fent espater-negar molt surgiren son efecte.

Un verdader aucell de rampinya..... escandalosa.

Sent President de L'Unió, al destinar socorre de la Beneficencia á una familia postrada á la mes suma miseria, ell se retingué 'ls cuartos que de medicinas li debían; primer eran sos havers que la vida d'un infelís.

Després ja sabem la barra y poca vergonya dels fets consumats á L'Unió sent y no sent President ahont demostrá que la seva paraula, dignitat y honradés no valian una escupinada a terra, prometent una cosa el vespre y desdintsen al endemà al matí

Que's recordi el senyor... barras tristes de cuan las cuestions ab la Junta d'administració que ell usurpá sas missions, feren l'arreglo de posar entre ambas Juntas tres lletrats y conformarse ab son dictamen que éll acceptá y en sent al endemà se portá com un verdader porch (que'ns dispensin las tals bestias si las ofenein ab la comparació) fent al revés de lo estipulat pels home-bons y acceptat per ell mateix.

L'ambició, barra y pocavergonya, no'l deixa estar grás.

Memorias al Ninot y al Frare y.... á la llista.

GRUPO REBELDE.

El quint NO MATAR

Vetaquí un manament de lo que'n diuhen la ley de Deu (al menos la Naturalesa no'ns be ab imposicions ni mandos) que'm fa pensar ab lo contrast en que'stroba la religió (un altre que no's causa d'imposá y maná) dins lo militarisme, perquè podria sucsehir lo següent: Figureuvos un soldat, sens gaire pesquis, pro ficat ab la religió; en temps de cuaresma el capellá es cuida d'interbolirli lo cervell ab la doctrina y sobre tot ab los manaments de la ley d'aquell y á'a aquins el quint dia *No matar*; en aquell entremitj estalla una vaga, revolució (¡que triga!) ó sublevament y el tal soldat per mando de sos superiors ha d'empunyar l'arma per defensar l'ordre ó lo que siga y que al trobarse devant dels que segons aquell Deu son sos germans ó enemichs segons la ordenansa, d'un arranque recordant-se dels manaments llensés la fatricida arma que per destrossar semblants seus

li fan empunyar y s'abrassés ab son germa negantse assassinarlo.

¿Qué li sucsehiria?

Molt sencill, se li formaria concell de guerra y seria sentenciat a quatre trets al cap.

Per supuesto ans de cumplirse la sentencia seria posat en capella y desde aquell moment fins al últim per ell, els ministres del Deu voldrían confessarlo ¿de qué? Per haber cumplert ab lo *quint*.

Es dir ¿deu reconciliarse ab Deu per haber cregut ab sos manaments?

Veritat que podria escupirli la cara y y dirli ¡Miserable! tú ets la causa de ma desobediencia ¿y dech confessarme ab tú? ¿Perqué primer m'amenassas ab las penas del infern si mato y are que m'hi negat á ferho, vols que m'en confessi?

Aixó he pensat moltes vegadas que podria sucsehir (tant de bó).

¿Veritat que hi fan molta comedia ab la capa d'aquet senyor Deu?

¡Pobret!

ASTRO JANER BOIX.

Que se sápigas

Aquí á Granollers no hi ha autoritats de cap classe segons perquè.

El Sr. Alcalde, Tinent de la Guardia Civil y altres que'ns pensabam eran alguna forsa autoritaria, devant del caciquisme y de la poca vergonya dels senyors mangoneijadors de L'Unió Lliberal, son menos que un cero á la esquerra.

Mes ben dit, no serveixen.

Denuncias y mes denuncias per la premsa de que'n la germanadat citada ab tot lo desvergonyiment s'hi juga á tot drap als prohibits y... com si res.

Nostres autoritats locals, sorts com una campana.

¿A que's degut aixó? ¿Es que cobran lo barato? Si per cas, en lloch de vara de mando els estaria millor una tranca de pinxo.

¡Vaya, prou!

Sapiguen uns y altres senyors desvergonyits de la Junta, y senyors autoritaris, que nosaltres, los que tant y tant ens costa la tal germanadat **NO VOLEM TOLLERARHO.**

Si ab la tolerancia autoritaria's continúan jugant, prostituhint y robant en nostra casa, **ESTEM DISPOSATS A ASSALTAR LO JOCH** á garrotada seca á tots los estrofeus y á qui sens posi al devant, passi lo que passi.

Si qui ho pot prohibir no ho fá, ho farém nosaltres, tenim *bemols* per ferho.

La Biblioteca es per instruirse y expansionarse y no per robar y embrutir al qui no te prou pesquis per escupir la cara als autors de tanta infamia.

Ja veurá el Sr. Gobernador com nostras autoritats apoyant al denigrant vici no voldrán evitar tal volta un día de dol.

Antón Torruella.

EPÍGRAMA

A la gabia dels pecats
una nena 's dirigi
y erau tants los disbarats
que ab el *padre* 's varena dí,
que al sortir tota plorosa
digué la nena al carrer.
¡Oh verge miraculosa!
¡Quin *pater* mes batxiller.
¡Feu que'l tal no rebí esment
del que'm fet ab lo promés!
Si un petó l'esborra ab cent
si li dich, no acaba més.

QUICO.

Llampechs

Firmada per «So-li-ta-ri-i-ni-not» hem rebut una carta ab tant poca solta com puga tenir son firmant.

Atacar los defectes que puga tenir un altre per escorre'l bulto, ta beneit... que ja'ns ho creyam que n'era, pro no tant.

Nostra Redacció no es cap centre ni *ocho* cuartos; en ella hi ha una Biblioteca que no's prostitueix com la de L'Unió que tú *minot* de fra deus contribuir en sa deshonra.

Pots venir per llegir y per discutir lo que't sembli, pro ab solta, fill... de ton pare.

Tú, com en l'oncuberta que per defensarse ens feu sapiguer lo de las seixanta pessetas y que'l obrer tenia que idolatrarlo, ens surts de que si un home estaba mullat, etc. etc. sapiguent que hi ha taberners que's preocupan poch de que un home's mulli ó's rebenti bebent vegudas tant bonas com aquellas de la célebre causa.